

PRZYGŁAD PRASY ZAGRANICZNEJ

CODZIENNY BIULETYN
WYDZIAŁU PRASOWEGO

MINISTERSTWA SPRAW ZAGRANICZNYCH

Rok VIII

Warszawa, sobota 13 maja 1933 r.

Nr. 109

ADRES REDAKCJI: ul. Marsz. Focha 1. Telefon 545-90 wewn. Nr. 16

TREŚĆ: Sprawy polskie: Polska a Niemcy. — Polska a Gdańsk. — Sytuacja polityczna w Polsce. — Polska a państwa bałtyckie. — **Zagadnienia ogólne:** Sytuacja polityczna i polityka zagraniczna Niemiec. — Sprawa rozbrojenia. — Polityka zagraniczna Włoch. Państwa bałkańskie. — Austria a Niemcy. — Morcarstwa a Z. S. R. R. — Sytuacja polityczna w Rumunji. — Daleki Wschód.

SPRAWY POLSKIE

POLSKA A NIEMCY.

Frankfurter Ztg. 12.V pisze, że proces bydgoski, który odbywa się po urzędowych oświadczeniach rządu niemieckiego i rządu polskiego, nabiera tak poważnego politycznego znaczenia, iż utrudnia ogromnie tę rzeczową wymianę zdań, która była zapowiedziana. Dziennik podnosi, że Niemcy dotychczas dały Polsce w dziedzinie szkolnictwa tak wielkie ustępstwa, na jakie Polska nigdy nie zdobyła się wobec szkolnictwa niemieckiego.

Podobne artykuły, nadesłane z Berlina, zamieszczają: „Kölnische Ztg” z 11.V. — „Germania” z 12.V. i „Völkischer Beobachter” z 12.V.

Izwiestja 11.V p. t. „Incydenty na granicy polsko-niemieckiej nie ustają” podają za prasą polską o zajęciach w strefie granicznej polsko-niemieckiej i o pobiciu obywatela polskiego w Gdańsku.

POLSKA A GDAŃSK.

Arbeiter Ztg. 12.V, omawiając sprawę wyborów w Gdańsku (w art. p. n. „Bolesny punkt Europy”), stwierdza, że hitlerowcy są obecnie panami Gdańska i że przygotowują się oni do przyłączenia Gdańska do Niemiec. Przyłączenie to ma być urzeczywistnione przy nadchodzących wyborach. Dziennik podkreśla, że narodowi socjaliści stosują w Gdańsku wszystkie metody terrorystyczne. Napady uliczne narodowych socjalistów na robotników Polaków i Żydów należą do zjawisk codziennych. Oddziały szturmowe otrzymują stałą pomoc z Niemiec. Cały oddział wojskowy, osławiony oddział berliński Nr. 33, został przerzucony do Gdańska. Urzędnicy policyjni w Gdańsku należą wszyscy do stronnictwa narodowo-socjalistycznego. „Arbeiter Zeitung” wywodzi dalej, że zwycięstwo narodowych socjalistów w Gdańsku i projektowane włączenie tego terytorium do Niemiec, jest sprawą obchodzącą nietylko mieszkańców Gdańska. Jasne jest, że rządy narodowo-socjalistyczne w Gdańsku muszą być źródłem najcięższych konfliktów z Polską. Jasne jest, że narodowi socjaliści będą się starali zmienić rządy Ligi Narodów nie środkami pokojowej rewizji, lecz środkami gwałtownymi. Z tego powodu grozi pokojowi europejskiemu bezpośrednie niebezpieczeństwo.

Prasa sowiecka 11.V w depeszy Tassa z Warszawy donosi za ag. „Iskra” o ostrzeliwaniu pociągu polskiego w czasie przejazdu przez terytorium gdańskie.

SYTUACJA POLITYCZNA W POLSCE.

Slovak 12.V w koresp. z Warszawy pisze, że wznowienie procesu oskarżonych przywódców opozycji można uważać za ustępstwo nowego polskiego rządu wobec partii opozycyjnych. Dziennik podnosi, że jeżeli to zbliżenie obozu rządowego do opozycji nastąpi, Polska weszłaby w doniosły okres politycznego zjednoczenia.

Prasa sowiecka 11.V zamieszcza bez komentarza wiadomość o ustąpieniu gabinetu prem. Prystora i o powierzeniu kierownictwa nowego rządu ministrowi Jędrzejewiczowi.

POLSKA A PAŃSTWA BAŁTYCKIE.

Lietuvos Aidas 11.V informuje obszernie o przebiegu wspólnego zjazdu towarzystw litewsko-łotewskiego (kowieńskiego) i łotewsko-litewskiego (ryckiego), który odbył się w Rydze w końcu ub. m. Jednym z punktów obrad była sprawa ustosunkowania się towarzystw do zagadnienia projektowanego związku państw bałtyckich. Ze strony litewskiej został wysunięty wniosek, by do projektowanego bloku państw bałtyckich w żadnym razie nie dopuszczać Polski, która „wyrządziła narodowi litewskiemu krzywdę przez zajęcie terytorium litewskiego ze stolicą Wilnem”. Łotysze ustosunkowali się krytycznie do powyższego wniosku litewskiego, podkreślając, że Łotwa rozumie dążenie państw bałtyckich do utrzymania ich niepodległości, lecz w ramach granic terytorjalnych takich, jak one przedstawiają się obecnie.

i dlatego „wcale nie ma potrzeby mówić o tem, że Łotwa i Estonia powinny wystąpić czynnie przeciwko Polsce celem rozstrzygnięcia problemu wileńskiego; takie bowiem postawienie sprawy [przez Litwinów może w konsekwencji doprowadzić jedynie do całkowitego zniszczenia prowadzonej dotychczas akcji współpracy litewsko - łotewskiej]”. W d. c. ze strony łotewskiej zostało podkreślone, że mimo, iż w zasadzie społeczeństwo łotewskie zawsze uznawało i uznaje, że Litwie wyrządzona była krzywda, odrobienie tego powinno być akcją samych Litwinów, Łotysze zaś do tego nie mogą być wciągani. Poza tem Łotysze nie myślą wcale o przyciąganiu Polski do projektowanego bloku państw bałtyckich i zgadzają się tymczasem na utworzenie bloku tylko z trzech państw: Estonji, Łotwy i Litwy. Dziennik zaznacza, że „Litwini — ma się rozumieć — nie mogli zgodzić się z takim postawieniem sprawy przez Łotyszów” — i podkreśla, że Łotysze wówczas mieli oświadczyć, że dla nich jest rzekomo rzeczą zrozumiałą dążenie narodu litewskiego do odzyskania zajętej stolicy i życzą Litwinom tego, aczkolwiek w tem oświadczeniu swem wyraźnie o Wilnie nie wspominają. Litwini nie sprzeciwili się takiemu postawieniu sprawy przez Łotyszów, oświadczyli jednak, że na kongresie litewsko-łotewskim, który odbędzie się 25 czerwca r. b. w Kownie, będą żądali zajęcia przez kongres ten wyraźnego stanowiska w sprawie wileńskiej. Dziennik dodaje w końcu, że zjazd ryski uchwalił utworzenie — w celu pogłębienia współpracy między Litwą, Łotwą i Estonją — stałych komisji (kulturalnej, ekonomicznej i prawnej), do których weszłoby po dwóch przedstawicieli każdego z wymienionych państw.

Lietuvos Žinios 11.V informuje, że burmistrz m. Kowna otrzymał od Związku miast bałtyckich zapytanie, czy wyraża swą zgodę na postawienie sprawy utworzenia bloku państw bałtyckich na porządku dziennym zjazdu miast bałtyckich, który odbędzie się w końcu b. m. Dziennik zaznacza, że w liście do burmistrza kowieńskiego zostało podkreślone z naciskiem, że sprawa utworzenia bloku państw bałtyckich nie może być dłużej odkładana, że względu na grożące tym państwom niebezpieczeństwo niemieckie.

W d. c. „*Liet. Žinios*” pisze, że w odpowiedzi swej burmistrz m. Kowna zaznaczył, iż zgadza się na wniesienie sprawy bloku państw bałtyckich na porządek obrad wspomnianego zjazdu, ale tylko w tym wypadku, jeśli komitet zarządzający ten zjazd zgodzi się wnieść na porządek dzienny również „sprawę potrzeby odzyskania Wilna przez Litwę”.

„*Liet. Žinios*” dodaje w końcu następującą uwagę: Burmistrz m. Kowna uprzednio udał się do ministra spraw zagr., w celu poinformowania się, jakie ma zająć stanowisko na zjeździe Związku państw bałtyckich w sprawie proponowanego utworzenia bloku tych państw.

Sieгодня 11.V donoszą, że w najbliższych dniach nastąpią zmiany na siedmiu łotewskich placówkach dyplomatycznych, mianowicie w Pradze, Paryżu, Helsingforsie, Londynie, Kownie i Sztokholmie. Posłem w Paryżu ma być mianowany b. minister spraw zagranicznych, Cielens, posłem w Kownie — b. minister w Warszawie i Sztokholmie Niuksza.

ZAGADNIENIA OGÓLNE

SYTUACJA POLITYCZNA I POLITYKA ZAGRANICZNA NIEMIEC. SPRAWA ROZBROJENIA.

Völkischer Beobachter 12.V w koresp. z Londynu pisze, że rozmowy red. Rosenberga w Londynie wywołały ten stopień zainteresowania, iż nasuwa się konieczność podania pewnych wyjaśnień, ponieważ prasa zagraniczna zbyt wiele daje miejsca swobodnej grze wyobraźni i przez to budzi w opinii publicznej fałszywe nastroje. Dziennik zaznacza, że w liczbie spraw, które poruszył Rosenberg w rozmowie z politykami zagranicznymi, wybija się na czoło sprawa rozbrojenia, która dla Niemiec posiada przedewszystkiem to doniosłe znaczenie, iż muszą one domagać się zrozumienia dla swego położenia, wytworzonego przez traktat pokoju w dziedzinie rozbrojenia, że względu na to, iż inne państwa też są zobowiązane do rozbrojenia się. Dziennik polemizuje z pewnemi dziennikami angielskimi i podkreśla, że wprowadzenie oddziałów przymusowej pracy nie ma nic wspólnego ze zbrojeniem się, gdyż jest to tylko zagadnienie zmniejszenia bezrobocia. Rosenberg podkreślił to w rozmowie z angielskim min. Hailsham'em i wskazał zarazem, że gdy polska młodzież jest szkolona wojskowo, to nikt przeciwko temu głosowi nie zabiera.

Kölnische Ztg. 12.V w koresp. z Londynu pisze, że pobyt Rosenberga był ponownie przedmiotem dyskusji w parlamencie, i sprawę tę utrzymano na tak niskim poziomie, że to nawet Niemile dotknęło pewne koła angielskie. Dziennik zaznacza, że należy uważać za kiepski żart porównanie Rosenberga z Trockim.

Gwałtowność wystąpień niektórych członków partji pracy przeciw Niemcom podobno ma źródło w tem, iż w jej lewem skrzydle zaznacza się dążenie zbliżenia do komunistów.

Neue Freie Presse 12.V zamieszcza art. wstępny p. n. „Vor dem Scheitern der Abrüstungskonferenz”. Dziennik stwierdza, iż konferencja rozbrojeniowa, obradująca już przeszło od roku, nie tylko nie doprowadziła do żadnych rezultatów, ale nawet obecnie wywiązał się z powodu tych spraw pomiędzy Anglią i Niemcami tak nieprzyjazny nastrój, jakiego od czasu wojny nie było; zarzuca się Niemcom całkowite sabotowanie konferencji, lecz jeszcze ostrzejszem było oświadczenie w Izbie Lordów lorda Hailshama, że, o ile Niemcy będą się dozbrajać wbrew postanowieniom traktatu wersalskiego, to będą mogły być zastosowane przeciwko nim sankcje, przewidziane w traktacie.

Nie zważając na takie zapatrywanie Anglii, Neurath zaznaczył, że jednak rząd niemiecki dla swego bezpieczeństwa musi uzupełnić swe zbrojenia w pewnych kategoriach broni. Można sobie wyobrazić — pisze dziennik — jakie wrażenie wywoła takie oświadczenie Neuratha w Genewie, Paryżu i naturalnie także w Londynie. Następnie dziennik wspomina o zupełnem nieudaniu się misji dyplomatycznych Mac Donalda, gdyż nie tylko nie udał mu się plan paktu czterech ale i w Waszyngtonie rezultaty były bardzo nikłe. Obecnie prawdopodobnie załamie się także w Genewie jego projekt rozbrojeniowy. Dziennik konkluduje, iż najsmutniejszą jest myśl, że właśnie w Londynie straciły Niemcy stare sympatie.

Journal des Débats 12.V (w art. P. Bernusa) twierdzi, że hitlerowcy przypominają bardzo bolszewików nie tylko w metodach postępowania, lecz i w swej mentalności. Jedni i drudzy wypowiadali wojnę kulturze. Społeczeństwo francuskie nie może wobec tego tolerować istniejących — mimo wszystko — prądów, dążących do porozumienia francusko-niemieckiego, ponieważ polityka taka umożliwiłaby po prostu przywódcom hitlerowskich Niemiec urzeczywistnienie ich zamiarów, wrogich Francji. Niemcy, jak stwierdził to oficjalnie Frick, zaliczają do narodu niemieckiego wszystkich Niemców — obywateli innych państw i dążą do podbicia tych państw, w celu stworzenia jednego wielkiego mocarstwa niemieckiego. Nie należy, jednak lekceważyć sobie tych dzwacznych pretensyj. Naród niemiecki, podporządkowany żelaznej dyscyplinie swych przywódców, nie posiadających bynajmniej więcej skrupułów niż bolszewicy, wychowuje się w atmosferze nienawiści i zawiści. Należy więc, obecnie, jak zawsze zresztą, przygotować się do wstrzymania groźnej fali barbarzyństwa.

Lietuvos Zinios 12.V informuje o złożeniu przez Żydów litewskich skargi do Ligi Narodów z powodu podjętej przez Hitlera akcji terrorystycznej przeciwko mniejszości żydowskiej w Niemczech.

Lietuvos Zinios 10.V w art. p. t. „Kim jest Rosenberg?” podkreśla, że Rosenberg, wywierający już od przeszło dziesięciu lat wpływ na Hitlera i będący — jak wiadomo — rzeczywistym, aczkolwiek niemiannym kierownikiem niemieckiej polityki zagranicznej, jest z pochodzenia Niemcem bałtyckim, a pod względem kulturalnym więcej związany jest z Rosją carską niż z Niemcami. Ma on jakgdyby dwie dusze: niemiecką i rosyjską — obydwie przesiąknięte skrajnym nacjonalizmem; przejęty jest ideą odbudowy Rosji carskiej i połączenia unją Niemiec i Rosji. Dziennik szczegółowo informuje jakim sposobem emigrant rosyjski Rosenberg stał się prawą ręką Hitlera, następnie jak zaszczerpił on Hitlerowi nienawiść do Żydów oraz pozyskał go dla swoich planów współpracy Niemiec z przyszłą Rosją.

Lietuvos Zinios 10.V informuje (za wychodzącym w Prusach Wschodnich pismem litewskim „Tilžės Keleivis”) o organizowaniu przez hitlerowców w ogrodzie zoologicznym w Królewcu wystawy wioski litewskiej, mającej przedstawiać życie Litwinów pruskich z przed kilkuset lat. Wdg. organizatorów wystawy, z Litwinów tych obecnie nie pozostało w Niemczech ani śladu. „L. Zinios” zapytuje ironicznie, czemu wobec tego należy przypisać ostatnie zarządzenie władz niemieckich, zabraniające włościanom wschodnio-pruskim rozmawiania po litewsku.

Lietuvos Zinios 10.V zamieszcza fotografię wystawionego w Dreźnie pręgiarza, do którego mają być przywiązani dla napiętnowania studentów i profesorów, którzy w czemkolwiek zawiną przeciwko hitleryzmowi.

POLITYKA ZAGRANICZNA WŁOCH. PAŃSTWA BAŁKAŃSKIE.

Journal des Débats 11.V (w specjalnej korespondencji z Rzymu) twierdzi, że prasa włoska rozpoczyna, chwilowo jeszcze bardzo ostrożnie, manewr, skierowany przeciw Małej Entencie, przez usiłowanie zorganizowania Bułgarii, Turcji i Grecji. To nowe porozumienie spotka się bezwzględnie z wielkimi trud-

nościami natury gospodarczej, lecz wskazuje ono na ciągłość polityki włoskiej i usiłowanie jej rozszerzenia Małej Ententy.

Cuvantul 10.V donosi, że powiernik Mussoliniego, baron Aloisi, odwiedzał w Genewie 4 razy ministra spraw zagranicznych Turcji, aby go skłonić do przystąpienia Turcji do projektowanego porozumienia między Turcją, Bułgarią i Grecją, mającego stanowić zjednoczenie gospodarczo-polityczne pod egidą Włoch; zadaniem tego porozumienia byłoby przeciwstawienie się na gruncie bałkańskim Małej Entencie, której w Europie środkowej ma się przeciwstawić projektowane połączenie Austrii i Węgier. Dziennik podkreśla, że przedstawiciel Turcji wyraził jednak swe zastrzeżenia, przedstawiciel Bułgarii sprzeciwił się wiązaniu Bułgarii z jakimkolwiek wielkim mocarstwem, Grecja zaś miała pierwotnie się zgodzić na propozycje włoskie, ale później urzędowo temu zaprzeczyła. Zdaniem dziennika, porozumienie takie wytworzyłoby znowu na Bałkanach dwa obozy współzawodnictwa i intryg na rzecz wielkich mocarstw; dlatego dziennik nie wierzy w urzeczywistnienie planów włoskich.

AUSTRIA A NIEMCY.

Cuvantul 11.V donosi, że do Austrii przybywają hitlerowcy Goebbels i Goering w związku z zamiarem Hitlera przyłączenia Austrii drogą zamachu do Niemiec. Sprzyja temu okoliczność, że przeciwnicy nie mogliby temu przeszkodzić zbrojnie.

MOCARSTWA A Z. S. R. R.

The Manchester Guardian 9.V w koresp. z Moskwy pisze, że nowa konwencja celna i umowa kredytowa, zawarte pomiędzy Włochami i Sowietami, wspólnie z prolongowaniem traktatu z Niemcami nadały optymistyczny ton zagranicznym stosunkom Sowietów. Serdeczne przyjęcie w Polsce rosyjskiej delegacji ekonomicznej jest jeszcze jednym czynnikiem, który rozprasza pesymistyczną atmosferę, jaka przez kilka miesięcy otaczała stosunki Sowietów ze światem zewnętrznym. Autor pisze, że Sowiety czynią wszystko, co jest w ich mocy, by ułożyć i wyjaśnić stosunki z innymi państwami jako przeciwwagę do swych naprężonych stosunków z Anglią z jednej, — a Japonią z drugiej strony.

Wielką niewiadomą w tej sytuacji są Stany Zjednoczone. W Moskwie panuje przekonanie, że Japonia i Anglia czynią co jest w ich mocy, by nie dopuścić do uznania Sowietów przez Waszyngton.

SYTUACJA POLITYCZNA W RUMUNJI.

Cuvantul 11.V w art. wst. wyjaśnia usunięcie się J. Maniu ze stronnictwa narodowo-włościańskiego niemożliwością pogodzenia się z jego kierunkiem stronnictwa. Stronnictwo bowiem powstało ze złączenia siedmiogrodzkich narodowców z rumuńskimi caranistami. Ale narodowcy siedmiogrodzcy nie mieli programu politycznego, podczas gdy caraniści mieli określony program, który też opanował całe stronnictwo. J. Maniu nie mógł się z tem pogodzić i dlatego ustąpił.

DALEKI WSCHÓD.

Prawda 11.V stwierdza obostrzenie sytuacji na Dalekim Wschodzie. Wzmagające się walki wewnętrzne w Chinach czynią nieuniknionym dalszy pochód wojsk japońskich, które zajmują nie tylko prowincję Dżahar, ale posuną się w głąb Chin północnych.

